

то да знаятъ добръ балканскитѣ мѣста и по главнитѣ проходи. На тѣзи хора ще се дадатъ отборъ въоружени момчета за да свържатъ по-опаснитѣ проходи отсамъ и оттаткъ балкантъ. Силата намѣстена по проходите, ще държи отбранително положение. Правителството ще има. То ще избере отъ завзетитѣ села, способнитѣ да носятъ оружие и ще ги съчисли съ възстаницитѣ; ще бжде пълновластно; ще наказва непокорствата, прѣдательства причинени отъ каквато и да е народност; ще се грижи да доставя всичкитѣ потребности на възстаницитѣ като: храна, припаси и пр. Когато възстаницитѣ се умножатъ и усилятъ, тогава можемъ да дѣйствуваме къмъ други мѣста, дѣто се види за по-добръ. Ицѣмъ се укрѣпимъ малко врѣме, много волантири ще се съединятъ съ насъ, отъ разни мѣста на отечеството ни. По този планъ да се дѣйствува е по-добръ, отъ колкото да нанесемъ сами на народътъ разсипление, като изгориме жилищата му. Не е чудно, въ таквъ случай народътъ да не възстане противъ насъ. Турцитѣ ако иматъ работа съ насъ, нека дойдатъ да си глѣдаме смѣткитѣ въ укрѣпенитѣ си мѣста. „Иларионъ на това възражение, съ распаденность изрѣче на членоветѣ: „вий не се водите по уставътъ, който ви дадахъ.“ „Уставътъ не е толкова практиченъ за да се приложи въ дѣйствиe на всѣко мѣсто,“ отговориha членоветѣ. Събранието се растури, слѣдъ три часа разисквание. Иларионовитѣ планове не се приеха.

На сутрината, Д. Сжбевъ прие отъ Илариона писмото което направи йоще въ читалището прѣдъ събранитѣ и замина за Кортенъ да вземе паритѣ отъ посочениятъ чловѣкъ, спорѣдъ адресътъ на писмото. Като пристигна въ това село, отиде у познайникътъ си Стоенчу Г. Таукчиевъ и отъ далечъ распита за посо-